

[Pia Kjærsgaard]

Det er en af grundene til, at Fremskridtspartiet gerne vil have AIDS ind under kønssygdomslovgivningen.

Så er det jo sådan i dag, at når man får konstateret en kønssygdom, så foregår der jo allerede på nuværende tidspunkt en vis form for registrering på Statens Seruminstitut. Der står man, hvis man f.eks. har fået syfilis, til evig tid. Det går jeg ud fra at hr. Agerschou er klar over.

Hvis man har en form for registrering – og jeg sagde det også under den tidligere debat, for jeg kan næsten hr. Agerschous ord udenad, og jeg ved, hvad der vil blive spurgt om – så mener jeg, at man lettere kan opspore smittekilder. Det er muligt, at vi skal have en reel registrering af dette her, men så vidt er Fremskridtspartiet ikke gået på nuværende tidspunkt. Det er også muligt, at vi skal have det ind under epidemi-lovgivningen i stedet for under kønssygdomslovgivningen. Jeg vil være meget betænkelig ved, at man blot sletter kønssygdomslovgivningen og ikke gør noget andet i stedet.

Formanden:

Jeg vil gerne gentage det, hr. Torben Lund sagde lidt tidligere: Det er ikke en forespørgselsdebat, vi er midt i. Det siger jeg ikke til fru Pia Kjærsgaard, men fordi der er ønsket utrolig mange korte bemærkninger. Det er en første behandling af et lovforslag, og der er et hensyn at tage også til de ordførere, der endnu ikke har haft ordet. Derfor giver jeg fru Pia Dahl ordet nu, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken. Men der er jo en anden runde.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Jeg skal gøre det uhyre kort.

Til hr. Agerschou: Som jeg også sagde i min ordførertale, vil vi gerne have AIDS ind under kønssygdomsloven, fordi vi jo altså betragter det som værende en kønssygdom.

Til hr. Torben Lund vil jeg sige, at dette, at der har været et dalende antal tilfælde af øvrige kønssygdomme, kan man udelukkende tilskrive, at lægerne har haft hånd i hanke med udviklingen, eftersom disse sygdomme jo altså også er under kønssygdomsloven.

Jørgen Tved (FK):

Jeg er ikke helt klar over, om jeg skal opfatte

lovforslaget så seriøst, som nogle af Fremskridtspartiets medlemmer ønsker at gøre det til. Jeg vil lidt groft sige: Er det egentlig ikke at slå plat på nogle ulykkelige menneskers ulykkelige situation at komme her og tale om registrering og tale om, at en af de stærkeste drifter, der vel er i menneskene, faktisk skal gøres strafbar?

Jeg synes, at Fremskridtspartiet skal slå lidt koldt vand i blodet, uden at jeg anbefaler kolde afvaskninger, men det kunne måske være rimeligt at sige, at her er i hvert fald et tidspunkt, hvor det drejer sig om at holde fornuften fangen.

Efter de oplysninger, der efterhånden er ved at komme, er denne meget alvorlige sygdom udviklet i amerikanske laboratorier og er sandsynligvis et led i en bakteriologisk oprustning. Jeg kan henvise til AB Weekend nr. 40 fra 1986, hvor der er et sammendrag af en række artikler, der har været bragt i amerikanske blade om, hvordan denne sygdom er opstået.

Jeg synes, der er al mulig grund til at slå fast, at størsteparten af de danske borgere, som har pådraget sig denne sygdom – og det er måske op mod 10.000 mennesker – er blevet smittet ikke på grund af seksuelt samvær, men fordi de har fået det indsprøjet under behandling med blod, som ikke var varmebehandlet.

Hvis Fremskridtspartiet godt vil opfattes seriøst, når man f.eks. i bemærkningerne henviser til, at i Sverige er AIDS indført under loven om kønssygdomme, er der måske derfor grund til at slå fast, at netop tvangsbestemmelsen ikke skal tages i anvendelse, heller ikke i Sverige. Så der er måske tale om lidt manglende seriøsitet, når man stereotyp gentager et lovforslag, som man åbenbart har gentaget den ene gang efter den anden.

Jeg synes, der kom noget godt ud af debatten denne gang. Det var de bemærkninger, som kom fra SF's ordfører, og som måske kan medføre, at kønssygdomsloven bliver ophævet.

Vi er ikke tilhængere af registrering, absolut ikke. Og det kan løbe mig koldt ned ad ryggen, når man taler om en begyndende registrering, for hvor ender vi så? Ja, så ender vi med noget, der kan minde om den anden verdenskrig, hvor man skulle bære et synligt tegn. Det kunne måske i denne situation være et stort A på brystet – ikke rødt, for det skal jo ikke være til reklame for Socialdemokratiet, men så måske sort – så